

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Thomae Młodzianowski, Polonie, Societatis Jesu,
Prælectionum Theologicarum Tomus ...**

De Metaphysica, Logica, Octo Libris Physicorum, Generatione, Corruptione
Et Anima

Młodzianowski, Tomasz
Moguntiae Et Dantisci, 1682

Punctum Difficultatis 1. An unum corpus possit esse circumscriptivè in
pluribus locis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-95667](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-95667)

mutatio, ad ubi definitivum corporibus com-
petens.

PRÆMITTO quintò. *Unam eandemque rem, pos-
se habere in loco uno, ubi definitivum, in alio circa
circumscriptivum.* Ratio. Quia ex Christiana
Philosophia fundata in fide, & in principio, non
implicat. Christus est in coelo circumscriptivè,
& in Eucharistia definitivè. His quæ non ita
multum disputantur, præmissis. *Sic*

Punctum Difficultatis I.

*An unum corpus possit esse circumscriptivè in
pluribus locis.*

NEgat S. Thomas & Vasquez 3. par. d. 169. c.
5. licet oppositum videatur innuere Tomo
4. d. 6. q. 3. c. 1. & 23. affirmat autem Scot. Suar. &
alii communiter.

DICENDUM est. *posse id fieri.*

PROBATUR primò. Quia nulla est in hoc im-
plicancia.

PROBATUR secundò. Quia si hoc implicaret,
implicaret vel ratione repetitionis & replica-
tionis corporis, vel ratione replicationis cum
circumscriptione, non ratione replicationis
corporis, quia corpus Christi defacto per plures
definitivas præsentias multiplicatur; non ra-
tionem replicationis cum circumscriptione,
quia replicatum corpus supernaturaliter, quan-
tum est de se, potius exigit multiplicari circum-
scriptivè, quia exigit non impediri ea, quæ sunt
secundum suam naturalem inclinationem &
bonum, præcipuè si ipsa præcisè replicatio, non
deposcat illius boni sublationem, ut non depo-
scat destructionem ubi circumscriptivi. Quod
ipsum probatur. Quando Deus replicat corpus
actio replicativa quæ talis, non est essentialiter
actio impeditiva quantitatis, effectumque il-
lius secundariorum, qui inter alios est extensio
partium in ordine ad locum.

PROBATUR tertio communiter. Non repu-
gnat duplex definitiva præsentia. Ergo nec
duplex circumscriptiva, imò magis repugnat
duplex definitiva, quam duplex circumscripti-
va, ad eum modum, quo magis repugnat igni,
non habere calorem quam habere duplicem;
ita etiam magis repugnat, non habere cir-
cumscriptivam præsentiam, quam habere du-
plicem.

OBJICITUR primò. Assumendo principia
Philosophica.

PRIMUM Principium. Unum, est quid indi-
visum in se, & divisum à quolibet alio, ex quo
sic arguitur, corpus replicatum circumscripti-
vè existens in duplici loco, & esset idem corpus,

ut supponitur, & non esset idem, quia positum
circumscriptivè in duplici loco, non esset indi-
visum à se.

RESPONDETUR. Imprimis argumentum mul-
tum probat, quia probat, quod idem corpus,
nec duplicem definitivam præsentiam habere
possit. Deinde Suar. dicit: Illud corpus ratio-
ne diversarum præsentiarum, posse distare à se-
ipso, in idem recidet, quod alii dicunt, fore illud
corpus divisum, à se non quoad entitatem, sed
quoad locum & præsentiam. Lugo tamen dis-
s. de Eucharist. Sect. 17. negat illa duo corpora
distare à se, quia distantia dicit distinctionem
duorum, quæ distant, quæ distinctio illic non
est: Et sicut si paries haberet duplicem albedi-
nem, non esset similis sibi ipsi, sic nec in præ-
senti divisus à seipso.

Quod attinet ad assumptum principium, po-
sita etiam replicatione salvari potest, quomodo
replicatum sit indivisum in se, & divisum à quo-
libet alio, erit inquam indivisum in se, quia re-
plicatio non facit illud, aliud à se: Rursus quia
replicatio, non facit, ut divisio in illo fiat quod
replicatur, sed totum replicatur, cum sua in-
divisione, erit autem replicatum divisum, et-
iam à quolibet alio, quia entitas replicati, non
est entitas alius, sive replicati, sive non repli-
cati.

SECUNDUM Principium. Locatum non de-
bet esse majus loco, & tamen si aliquid posset
poni in duplici loco circumscriptivè, sequeretur
oppositum, nam ex vi hujus præsentia com-
mensuraretur cum hoc loco, ex vi alius præsen-
tia, cum alio loco.

RESPONDETUR. Ad hoc salvandum princi-
pium, sufficit dicere, quod locatum prout est in
hoc loco, non excedat suum locum, & prout
est in alio, non excedat illum alium locum. Ad-
dit Oviedo, quod sicut ex duabus præsentis,
non constituitur una præsentia, quæ sit major
locato, sic nec ex duobus locis constituitur unus
locus, major locato; sed tantum sunt duo spa-
tia, quorum utrumque æquale est corpori, pro-
ut illud continet.

TERTIUM Principium. Effectus formalis non
potest crescere, nisi crescat ipsa forma, & ita
non potest fieri magis calidum, nisi crescat ca-
lor, sed extensio localis est effectus formalis
quantitatis, ergo crescere non potest sine quan-
titate: Ergo nec duplicem circumscriptivam
præsentiam habere potest, sine duplici quan-
titate.

RESPONDETUR. Ex vi hujus argumenti sequi,
esse possibilem replicationem circumscripti-
vam, saltem duplici quantitate posita, in eo-
dem replicabili: ad medium autem terminum
dici potest, quamvis non possit aliquid magis
esse calidum, nisi crescat calor, tamen fieri
potest replicatio ejusdem caloris, nullo novo
superaddito gradu, quo casu non crescet calor,
† h h 2 quia

quia crescere calorem notat additionem caloris non præhabiti, & tamen replicabitur; sic & in præfenti non crescet quantitas, & tamen repetitò ponetur replicatum, non ergo crescet tum replicatum, sed multiplicabitur, seu repetitò ponetur.

Obijcitur secundò ex absurdo. Si posset poni in duplici loco circumscriptivè corpus, posset in pluribus, consequenter & in infinitis; quod dici non potest; alias posset poni ubique, adeoque posset habere æqualitatem cum immensitate Divina.

RESPONDETUR. Posse poni corpus in infinitis spatiis syncategorematicè, distinguitur tamen ab immensitate, etiam per hoc, quia ex vi hujus replicationis, quæ actu habetur, non est jus in illa creatura replicata, ad alibi etiam existendum, quod convenit immensitati.

Obijcitur tertio. Circumscriptiva præfentia ita constituit corpus in hoc spatio, ut non possit esse extra illud.

RESPONDETUR. Negand. assumptum quod ad maximum verificatur, ut scilicet non possit esse extra illud spatium, in quo non est circumscriptivè.

Obijciuntur quartò Paritates aliqua.

PRIMA Paritas est. Non potest esse simul idem in duobus temporibus. Ergo nec in duobus locis.

RESPONDETUR. Disparitatem esse, quia tempus, ex ratione successivi, importat prius & posterius: si ergo coexistat ei, quod prius est, non est tunc coexistere illi posteriori, cum posterius non sit simul cum priori, bene autem possunt esse duo spatia simul, in quibus existatur.

SECUNDA Paritas est. Non potest idem poni in eodem loco, per diversas præfentias. Ergo nec in pluribus locis per replicationem.

RESPONDETUR. Si est præfentia indistincta ab entitate, sicut eadem entitas non potest esse diversa à seipsa, ita nec potest habere diversas præfentias; si autem præfentia est distincta modaliter, si diversitas sit penes præfentiam ejusdem loci, potest duplici præfentia in eodem loco existere; si autem sit diversitas secundum præfentiam in alio loco, hoc ipso jam & esset in eodem loco, ut supponitur, & non esset, quia haberet præfentiam alius loci, quod absurdum non sequeretur in præfenti, quia nullo modo in uno, sed in duobus locis esset.

TERTIA Paritas est. Idem non potest habere plures figuras: Ergo nec duplex ubi circumscriptivum.

RESPONDETUR. Hac paritate impugnari etiam duplex ubi definitivum. Disparitas est, quia figura, est quantitas ita terminata, quæ si ita terminata est, adeoque hanc figuram habens, non potest esse non ita terminata, adeoque non habens talem figuram, nullum autem simile ab-

surdum sequeretur, si ponantur ejusdem esse duo circumscriptiva ubi.

Obijcitur quintò. Sequeretur data tali circumscriptiva duplici præfentia, idem in uno loco moveri, in alio non moveri, vel unum duobus, motibus moveri, &c. quæ omnia sunt absurda. Ut hoc argumentum solvatur. Sit:

Punctum Difficultatis 2.

De prædicatis replicati entis.

PRÆMITTO primò. *Aliqua esse prædicata, quæ sunt identificata substantiæ rei.* v.g. ratio animalis, ratio rationalis, identificantur homini, ratio item creaturæ, & alia ejusdem prædicata primò vel secundò essentialia, quæcunque item proprietates Metaphysicæ, & hæc non possunt non replicari, replicato homine.

RATIO. Quia & esset tunc homo replicatus ut supponitur, & non esset replicatus homo, cum illius entitas non sit replicata, cum illa omnia, sint hominis entitas.

PRÆMITTO secundò. *Aliqua esse prædicata, quæ sunt quidem essentialia homini, Physicè spectato, una tamen pars non est identificata alteri, & sic v.g. ratio Materię, est essentialis homini, non tamen identificatur alteri compati, nempe formæ, & circa hæc dupliciter replicatio fieri potest, vel totalis, vel tantum partialis, potest enim replicari vel totus homo, vel nonnisi pars illius, hoc est v.g. Materia, quod possit replicari nonnisi Materia v.g. resolvitur in principium, quia non implicat, habetque suam diversam entitatem secundum quam, si potuit replicari ante unionem, cur posita etiam unionem replicari non poterit? Cæterum si replicetur, petit ob naturalem concomitantiam, replicari etiam formam & unionem, quod in simili agnoscit Trid. sess. 13. c. 3. quod censet, quamvis vi verborum ponatur solum corpus, propter naturalem connexionem, poni etiam animam. Cumque bonum sit materiæ hîc & nunc hæc Forma, hæc Unio deposcit ut etiam replicata, cum suis sit bonis.*

Casu verò quo totum compositum replicetur materia & forma & unio replicari debet.

RATIO, quia & replicaretur totum ut supponitur, & non replicaretur totum, quia totum nihil aliud est, nisi illa tria.

PRÆMITTO tertio. *Si ve potentia, si ve accidentia realiter distincta à subjecto, absolute loquendo, possunt non replicari subjecto replicato, neque enim hoc implicat. Supponuntur enim habere entitates condistinctas, exigit tamen illa replicari subjectum, quia sunt bonum illius.*

DICES